VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖS!

TAIKUS ATOMAS

IGNALINOS ATOMINĖS ELEKTRINĖS PARTINIO, LKJS, PROFSĄJUNGOS KOMITETŲ IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

Laikraštis įkurtas 1988 m. birželio 28 d. ✱ Nr. 6 (27) ✱ 1989 m. vasario 8 d. ✱ Trečiadienis ✱ Kaina 1 kap.

DAR VIENAS ŽINGSNIS

Daugiau kaip 30 žmonių Vilniaus valstybinio universiteto tikslųjų mokslų fakulteto mokslinės-pedagoginės sudėties grupė aplankė Ignalinos atominę elektrinę sausio 19 dieną. Posėdžių salėje buvo organizuotas susitikimas su elektrinės specialistais, vėliau ekskursijos dalyviai pabuvojo blokuose.

Susitikimą pradėjo elektrinės direktorius A. Chromenka. Jis trumpai papasakojo apie gyvenvietę, apie Ignalinos atominę elektrinę, apibūdino elektrinės darbo ciklo principinę technologinę schemą.

Didelį susidomėjimą reiškė biologai, geologai ir kiti aukštosios mokyklos specialistai radioaktyvių atliekų saugojimui, statybos montavimo darbų kokybei, IAE poveikiu supamos aplinkos ir kt. Buvo pateikiami konkretesni klausimai. pavyzdžiui, kiek pakraunama kuro į reaktorių, kiek jo pavirsta atliekomis.

Pakraunama 180 tonų kuro. Toks kiekis paskaičiuotas 800 efektyvių parų (3 metams), dirbant reaktoriui pilnu galingumu. Kiekvieną dieną sunaudojama po 3 šilumą išskiriančias kasetes (tai 0,5 tonos), kurios saugomos išlaikymo baseinuose.

Į klausimą, kur, kokiuose taškuose matuojamas radiacinis stovis ir koks spinduliavimo stiprumas pavojingose darbo vietose, darbo organizavimo ir saugumo technikos skyriaus viršininkas V. Fiodorovas informavo dalyvaujančius, kad matavimai atliekami blokuose visiškai izoliuotomis nuo viena kitos, keliomis sistemomis.

Griežto režimo zonoje dirba 2139 žmonės. Vidutinė spinduliavimo dozė sudaro 0,4 bero į metus, leistina norma — 5 berai. Ypatingai pavojingose sąllygose kai kurie specialistai (jų iki 150 žmonių) gauna į metus 1,5—3 berus (žinios 1988 metų). Apie 5 berus per elektrinės darbo laiką — gavo apie dešimt žmonių, tačiau esant šiai dozei, žmonės perkialiami iš zonos.

Smulkiai Fiodorovas papasakojo apie prietaisus, kurie kontroliuoja spiduliavimo dozę — dozimetrus. Tikrinti paprastus dozimetrus kiekvieną dieną nebūtina. Jeigu metinė dozė sudaro iki 0,5 berų, tai dieninės — prietaisas neužfiksuoja, nes jo paklaida 0,05 bero. Vienos kasetės paruošimo darbas kainuoja 5 rublius. Atliekant darbus radiaciniai pavojingose sąlygose kontrolei naudojami operatyviniai dozimetrai KID-6 (kondensatorinlai individualūs dozimetrai).

Dėl ežero, ant kurio kranto randasi elektrinė, buvo kalbama, kad elektrinė už vandens naudojimą kasmet moka 10—11 mln. rub. Lietuvos TSR Vandens ūkio ministerijai. Iš čia supamos aplinkos saugojimui neišskiriamas nė vienas rublis. Šiuo metu yra sudaryta tiesioginė sutartis su botanikos institutu atlikti tyrimams Drūkšių ežere.

Iš svečių pusės buvo pateiktas pasiūlymas užsakyti Sniečkui landšafto išsaugojimo schemą, kurios prisilaikymas padėtų apjungti statybas ir gamtos apsaugą.

Įvykęs pokalbis atskleidė atvirą svečių susidomėjimą elektrinės, gyvenvietės problemomis, kaip ir bendromis problemomis respublikoje.

Dar vienas susitikimas, dar vienas prisilietimo taškas. Tegul sudėtinga, tačiau juda tarpusavio supratimo, įsiklausymo, pasitikėjimo stabilizacijos procesų linkme. Ir maksimumas informacijos platesnei auditorijai, apgalvotas, geranoriškas dialogas atneš tik naudą.

O. Berioza

SNIEČKAUS GYVENVIETĖS DARBUOTOJŲ MITINGAS

SUSIDŪRĖ TIK SU LIETUVOS GYVENTOJŲ PASIPRIEŠINIMU IR PASIPIKTINIMU

Tai patvirtina skambučiai redakcijai, asmeniniai pokalbiai, o taip pat tolerancija ir pamokantį toną išlaikantys straipsniai „Tiesoje“ ir „Komjaunimo tiesoje“. Ką gi, sniečkiečiai Lietuvoje paliko nesuprastais. Mūsų „bėdos“ įkyrėjo masinės informacijos priemonėms, „Tai jau ne nauja“. Dėl jų kaltos kažkokios nepasiekiamos Maskvos žinybos, o respublikai — nė prie ko. Štai iškovokite viską, kas jums priklauso, tada ir pakalbėsime. Jeigu jau respublikinei valdžiai ne visada pasiseka kažką pasiekti, tai ką gali nelaimingi beteisiai žmonės? Ministerijos, kurios čia stato, turi didžiulę realią jėga ir turi įtaką šalies valdžiai — joms mus ir nukreipia diktuoti savo norus. Ir juokinga, ir liūdna...

Pasisakęs mitinge Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojas J. Rusenka per vėlai leido statyti Vilniuje, Dūkšte, Panevėžyje. Išvardinti šiuos objektus reikėjo prieš sustabdant 3-ojo bloko statybą. O šiandien jau keletas tūkstančių darbuotojų čia nedirba, jie perkelti dirbti į kitas respublikas. Siunčiama ir technika. Pažeista garbė ir orumas žinybos, kuri daugiau kaip dešimt metų sąžiningai triūsė Lietuvos žemėje. Ši kategorija žmogiškosios esmės, nežiūrint į atrodančią griežtą žmonijos racionalumą, vis dar patenkinta tuo, kas priima sprendimus. Nereikia užmiršti tai ir duok Dieve, kad tai būtų visada.

Viena nesuprantama. Pirmininko pavaduotojas iš tribūnos užtikrino, kad dvejų metų laikotarpis vidaus raštvedybos perėjimui valstybine kalba „mūsų neliečia“. Mūsų neliečia ir nuoskaudos lietuvių tais žmonėmis, kurie po 30 metų gyvena Lietuvoje, valgo duonelę, geria pienelį, o kaip tai lietuviškai vadina — nežino. Pas mus — specifinė padėtis.

Tačiau įstatymas visiems vienodas. Kam kurti įstatymus, kurių dalis gyventojų, jau iš anksto žinant, negalės įgyvendinti?

Tai netiesa, kad sniečkiečiai pasisakė prieš lietuvių valstybinę kalbą! Tai netiesa, kad sniečkiečiai trokšta naudoti tik vieną kalbą! Mitingas prieš įstatymą — tai mitingas ne prieš lietuvių kalbą! Sniečkiečiai reikalavo lietuvių kalbos mokytojų, specialistų — lietuvių, kad pajaustų objektyvią, o ne skelbiamą būtinumą mokytis lietuvių kalbos, kad turėti praktiką ir kalbėti ja — kiekvieną dieną. Kol kas jie gali kalbėti tik viens su kitu. Gaila, kad patyrę netektį su skausmu, patyrę vienkalbystės neužtikrinamumą, neparodo dėmesio ir nuoširdumo, o palinkėję tokio pat skausmo ir kitiems — be kaltės kaltiems denacionalizacijoje ir dvasinio peno netektyje.

Ko reikalavo pasisakantys? Visiškai nedaug. Pirmumo teisių — jokių. Tiktai lygybės ir teisingumo (Prochorenka, MSV—21). Tokioje redakcijoje Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Įsako dėl lietuvių kalbos nepriimti (praktiškai visi pasisakiusieji). Rašyti, rašyti ir dar kartą rašyti į Vilnių, į Maskvą — parašyti 30 tūkstančių protesto laiškų! (Mochovas, SAMC).

Sudaryti būtinas sąlygas kalbos mokymuisi, mokymosi programą 4—5 metams, išskirti tam valstybines lėšas: vadovėliams, savamokslams, žodinėliams, vakarinėms mokykloms-kursams gamyboje, televizijos laidoms ir videopamokoms (praktiškai visi pasisakiusieji).

Baigti Sniečkaus priešpastatymo visai respublikai, kas ypač dažnai pastebima „Komjaunimo tiesoje“, politika. Nenaudoti skirtų rusams, lenkams, baltarusiams teisingų pagal prasmę, tačiau turinčių neigiamą emocinį charakterį ir taip jau netinkamą žodį „svetimkūnis“, o tuo labiau okupantas, emigrantas ir t. t. (Jamalova, DAS, Darchunas, MV).

Įvesti lietuvių-rusų dvikalbystę, priimti dvi valstybines kalbas (Jamalova, DAS, Rusakovas PTS IAE, Boroninas, VSV).

Kodėl sniečkiečiai to reikalauja?

Pirožkovas, IAE, mano, kad Įsakas konjunktūrinis, paskelbtas rinkiminės kampanijos metu, specialiai tam, kad surinktų papildomus taškus partijos ir vyriausybės naudai.

Boroninas, VSV, pabrėžė kad Įsakas ir Įstatymas tautinėms mažumoms atima teisę mokytis aukštosiose ir vidurinėse-techninėse mokyklose, nes Lietuvoje jie mokysis pagal nacionalinės mokyklos programą, o Rusijoje stojamieji egzaminai priimami, remiantis RTFSR programa. Atima

(Nukelta į 2 psl.)

ELEKTRINĖS BIUDŽETAS

Ignalinos atominės elektrinės finansinis stovis 1988 metais buvo nestabilus. Dėl neplaninių energijos blokų sustabdymų nuostoliai 1988 metais sudarė 7371 tūkst. rublių, planuota buvo 2110 tūkst. rub. Viršplaniniai nuostoliai dėl produkcijos nepakankamo realizavimo sudarė 4869 tūkst. rub.

Gautos baudos, netesybos, delspinigiai iš kitų organizacijų sudarė 125 tūkst. rub., Ignalinos atominė elektrinė sumokėjo — 193 tūkst. rublių. IAE darbuotojų vežiojimo į darbą ir atgal išlaidos sudarė 304 tūkst. rub. nuostolio.

Ignalinos atominės elektrinės nepatenkinama finansinė padėtis susidarė 1988 metų pradžioje; rimtų finansinių sunkumų susidarymas 1987 metais — tai pasekmė įsiskolinimo bankui, paskolų sąskaita 1988. 01. 01 sudarė 9219 tūkst. rub., nebuvo lėšų atsiskaitomojoje sąskaitoje, nelaiku buvo apmokamos sąskaitos tiekėjams, todėl ekonominės sankcijos sudarė 75 tūkst. rublių.

Dėl piniginių lėšų trūkumo atsiskaitomoje Ignalinos AE sąskaitoje, mes buvome priversti kreiptis į Pramonės statybos banką gauti papildomą paskolą 2,5 mln. rublių sumoje.

1988 metų vasario mėn. įmonė nuosavomis lėšomis, gautų įplaukų į savo sąskaitą už produkcijos realizavimą, padengė visas paskolas.

Daugiau banko kreditų nereikėjo.

Perpaskirsčius pelną ir apyvartines lėšas iš TSRS Atominės energetikos ministerijos 1988 m. buvo gauta 3939 tūkst. rub.

Dėl elektros energijos 1988 metais plano nejvykdymo, sumažinti priskaitymai į ekonominio skatinimo fondą:

— į materialinio skatinimo fondą — 278 tūkst. rublių;
— į socialinį-kultūrinį priemonių fondą — 133 tūkst. rublių.

Trūkumas nuosavų apyvartinių lėšų 1989. 01. 01 sudarė 5013 tūkst. rublių, kas žinoma atsilieps 1989 metų AE veiklai.

Nuo 1989 metų sausio mėn. Ignalinos atominė elektrinė dirba naujomis ūkininkavimo sąlygomis. Tik materialinių resursų, piniginių lėšų griežčiausia ekonomija suteiks elektrinės darbo sėkmę savifinansavimo ir saviapsimokėjimo sąlygomis.

V. Komkovas
vyriausiasis buhalteris

✦ Informacinė grupė praneša: sausio mėnesyje pravestos šešios ekskursijos. Elektrinėje pabuvojo 150 žmonių. Jų tarpe: mokytojai, komjaunuoliai, profesoriai, docentai. Vasario mėn. pradžiai jau užplanuotos keturios ekskursijos.

Į centrinius respublikinius spaudos organus buvo nukreipti du straipsniai: S. Rusakovas, „Radiacija pavojinga, tačiau...“ ir atviras Ignalinos atominės elektrinės kolektyvo laiškas.

✦ Praėjusią savaitę bloko sustabdymų ir galingumo sumažinimų nebuvo. Abu blokai dirbo stabiliai — 1250 MW galingumo lygiu.

Praėjusį mėnesį elektros energijos gavimo planas įvykdytas 104,1 proc. (pagaminta 1774,4 mln. kWh), pardavimo planas — 105,5 proc. (parduota 1619,1 mln. kWh).

✦ 1989 m. sausio 30 — vasario 5 dienomis išmetamos į atmosferą radioaktyvios medžiagos sudarė inertinių radioaktyvių dujų — 13,3—18,7 proc. leistinos normos (LN), ilgaamžių radionuklidų — 0,12—0,53 proc. LN, 131-o jodo — 1,7—16,7 proc. LN.

Gama spindulių fonas Sniečkaus gyvenvietėje 9—11 mikro R/h.

✦ Smolensko mokymo treniravimo centras kviečia specialistus darbui instruktoriais, turinčius dvejų metų darbo stažą veikiančiuose atominių elektrinių energijos blokuose su RBMK reaktoriais bloko cechų pamainos viršininkų, elektrinės reaktorių energijos blokų, turbinų valdymo vyriausiųjų inžinierių pareigose.

Instruktoriaus profesija, kuris ruošia AE operatyvinį personalą, reikalauja aukšto pasiruošimo lygio. Mokymo centro instruktorius, ruošdamas personalą darbui AE, atlieka mokymo medžiagų ir atitinkamos dokumentacijos tobulinimą, tiria ir apibendrina pasitaikiusių gedimų priežastis ir avarijas atominėse elektrinėse, o taip pat operatyvinio personalo veiklą jas likviduojant, dalyvauja ruošiant mokymo sistemas ir treniruoklius.

Smolensko mokymo treniravimo centro instruktoriams nustatomi personaliniai pareigybiniai atlygiai sutinkamai jų kvalifikacijos lygiui — nuo 250 iki 400 rublių. Vykdant kokybiškai ir laiku planines užduotis, išmokama premija kiekvieną mėnesį iki 50 proc. dydžio.

Gyvenamas plotas su visais patogumais suteikiamas be eilės.

Savo pasiūlymus, o taip pat lydimuosius dokumentus (pareiškimą, diplomo, darbo knygelės nuorašus ir autobiografiją) siųskite adresu: 216532, Desnogorsko gyvenvietė, Smolensko sritis, Smolensko mokymo treniravimo centras, viršininkui.

✦ Lietuvos TSR sportinės akrobatikos čempionato atidarymas įvyks vasario 10 d., 17 valandą, sporto mokyklos salėje. Vasario 10, 11, 12 dienomis varžybų pradžia — 10 val. Šventinis varžybų uždarymas vasario 12 d., 13 val.

SNIEČKAUS GYVENVIETĖS DARBUOTOJŲ MITINGAS

(Atkelta iš 1 psl.)

teisę vadovą rinkti pagal sugebėjimus darbui, nes pirmoje eilėje reikalaujama valstybinės kalbos žinojimo, o ne sugebėjimų. Netenka teisės kolektyvas pats rinktis vidaus raštvedybos kalbą. Kalbos mokymosi metu netenkama teisės dalyvauti respublikos politiniame gyvenime.

Rusakovas, IAE, kelia abejones dėl panašaus įstatymo priėmimo teisingumo priimant jį daugumos sprendimu. „Dauguma — tai ne demokratija, — pasakė Rusakovas. — Statybiniais laikais taip pat buvo priimami sprendimai. Daugumos sprendimu įkūrė Vyriausiąją lagerių valdybą, talpino į kalėjimus, lagerius, šaudė. Mes sutikome suprasdami lietuvių tautos atgimimą. Tačiau matome, kad politiniame Lietuvos gyvenime pasirodo nedemokratinės tendencijos. Iš pradžių mes galvojome, kad Sąjūdis ras savyje jėgų pamatyti mūsų lūkesčius. Kada rusų, svetimkūnių, adresu pasipylė kaltinimai, mes glvojome: nieko, Sąjūdis — tai dar ne vyriausybė. Reikia dirbti, ir viskas susitvarkys. Tačiau, pasirodo, jeigu mes tik dirbsime — mums neliks vietos gyventi. Įstatymas ir Įsakas dėl kalbos mūsų vaikus padarys darbiniais gyvuliais. Ruošiamas įstatymas dėl pilietybės. Bijau, kad jis bus panašus į ariškos rasės švarumo patikrinimą. Vyksta svarstymas dėl sėslumo cenzo, dėl valstybinės kalbos žinojimo. Ruošiamas įstatymas dėl nacionalinės mokyklos. Ar bus jis demokratinis, ar bus kreiptas dėmesys į naconalinių mažumų poreikius?

Visa, kas pasakyta, reiškia, kad būtina turėti savo atstovą Lietuvos TSR Aukščiausiojoje Taryboje, TSRS Aukščiausiojoje Taryboje".

Rusakovo pasiūlymas pervesti 300 tūkst. rub. į priešrinkiminės kampanijos fondą — tai 1 proc. Ignalinos atominės elektrinės kapitalinio-įspėjamojo remonto fondo — sutiktas buvo karštais plojimais ir patvirtinančiais šūksniais.

Belieka pridėti, kad be Rusenkos, iš Vilniaus atvyko Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo pirmininko pavaduotoja V. Klikūnienė, o taip pat Lietuvos TSR Ministrų Tarybos, LKP CK, Atominės energetikos ministerijos ir Vidutiniųjų Mašinų gamybos ministerijos atstovai. Apgailėtina, kad Rusenkos pasisakymas buvo nušvilptas. Žinoma, iš valdžios atstovo žmonės laukė atsakymų į klausimus ir negavo jų. Reikėjo VSV partinio komiteto sekretoriui Pirogovui palaikyti tvarką susirinkusiųjų tarpe. Kaip tai nebebūtų, tačiau daugiau nieks nesiryžo iš svečių prieiti prie mikrofono.

Iš masinės informacijos priemonių į kvietimą atsiliepė tik vilniečiai. Maskva mūsų neišgirdo. Dalyvavo ELTOS, „Komjaunimo tiesos", „Tiesos" korespondentai, respublikinė televizija.

Vargu ar reikia laukti kokių tai poslinkių po mitingo. Tai tik atviras pokalbis. Visa priklauso nuo to, ar rasime mes reikalingus žodžius ir jėgų pastoviam dialogui su Lietuva. ar galėsime įtikinti Lietuvą tame, kad mes ne okupantai, ne stalinistai, kad taip pat, kaip ir visa respublika, trokštame permainų, ir laisvės, demokratijos ir žmogiškųjų teisių, kurias mes suprantame kaip lygiateisiškumą visų ir visur, nepriklausomai nuo kalbos, akių spalvos, tautybės arba batų išmieros.

„T. A." inf.

A. Karasiovo nuotraukos.

GALIMYBĖ IŠ TŪKSTANČIO

Rytoj, vasario 9 d., 19.30 val., į miesto bibliotekos skaityklą susirinks žmonės, kurie nori išsakyti ne tik įsiskaudėjusias temas, tačiau ir mokytis išklausyti kitą... Atvers duris klubas „Dialogas", žmogaus klubas. Kviečiame visus norinčius.

Kas tai — Žmogaus klubas — sausio 28 dieną susirinkusiems sniečkiečiams papasakojo svečiai iš Vilniaus. Fiziką Mečislovą Vrubliauską, juristą Joną Masioką ir filologą Liudmilą Teslenko pakvietė į Sniečkų atsakingoji Žinijos draugijos sekretorė V. Abdulbarova. Reikalas tame, kad šie trys žmonės yra aktyvūs, sostinėje keletą metų atgal organizuoto klubo „Dialogas", dalyviai.

Šio klubo idėjos originalumas tame, kad jo darbas nukreiptas greičiau į žmogaus sielą, negu į intelektą, jo tikslas — suteikti žmogui bendravimo jausmą, o ne aprūpinti nauja informacija.

Mintis apie klubą, nukreipta žmogaus psichologijai ir jo vidiniam pasauliui, gimė šiandieniniam klubo pirmininkui Vrubliauskui. Jų susirinko septyni žmonės (keturios šeimos), likusiųjų humaniškiems ieškojimams psichologijos, pedagogikos, filosofijos pagrindu. Jie stengiasi rasti tą bendražmogiškumo pradžią, tą gerumo giją, sveiką protą, kas jungia visus žmones ir tik vėliau išaiškėja atskiruose žmonėse kas yra skirtinga, per kultūros, nacionalinį, išsilavinimo sluoksnius: rusų žmoguje — kas rusiška, lietuvių žmoguje — kas lietuviška.

„Mes turime daug galimybių išsiskirti,— pasakė Mečislovas. — Mūsuose viskas skirtinga, ir netgi su draugais įsigudriname ginčytis. Ieškokite galimybių apsijungti".

Ir taip, jie pradėjo kasdieninę paiešką, taipo kontaktų palaikymo iniciatoriais. Jie palaiko tamprius ryšius su kitais klubais Maskvoje, Leningrade, Taškente, Kijeve. Kiekvieną savaitę, trečiadieniais, tuo pačiu laiku — arba paskaita, arba pokalbis, svarstymas. Sistematiškumas — viena iš klubo veiklos sąlygų.

Patyrimas rodo, kad esant 20—30 žmonių grupei, taip vadinamas bendravimo laukas išnyksta, žmonės ne tik nejaučia vienas kito emocijų, bet ir visų dalyvaujančių. Klubas turi savo sąskaitą banke. Veikla — ūkiskaitinė. Filosofijos, psichologijos, pedagogikos, religijos atstovų paskaitos — apmokamos. Veikia apmokamas psichologinio iškrovimo kabinetas. Klubas įsikūrė niūriame gotikos stiliaus pastate, kuriame anksčiau buvo vienuolynas — Giedrio-6. Tik ką restauruotose patalpose jus saugo storos sienos nuo gatvės ir troleibusų triukšmo. Klubas užregistruotas miesto vykdomajame komitete. Iš pradžių lydėjo impulsiniai, o vėliau vis daugiau metodiniai siekiai iš tikrųjų susidomėjusius humanistinėmis idėjomis, žmones.

Dialogas rezonanse — pokalbis, kada kiekvienas tavo pasakytas žodis atsiliepia kitame skausmu arba džiaugsmu, bendravimas — tai galimybė kartu pergyventi, suprasti — tai tas „punktas", prie kurio sustojo Mečislovas. Tai ta styga, kurios dėka laikosi klubas. — tai ta vieta, kur tave supranta.

Ir to galima išmokti, sako jie. Jie turi patyrimą, ir jie pasiruošę juo pasidalinti.

Liudmila Joną Masioką vadina klubo siela. Tai taip ar ne, tačiau būtent jis „prakalbino" auditoriją, siauru jumoru sukūrė nepriklausomą ir vidaus laisvės atmosferą.

Jonas pereina link motyvų, kurie žmogų verčia ateiti į klubą. Jis klubą lygina su vandens stikline, kurią pasiūlo ištroškusiam. Tačiau nereikia kurti iliuzijų, kad sistematiškai nagrinėjant žmogaus psichologiją galima mases padaryti laimingomis. Nereikia galvoti, kad užtenka susirinkti ir pakalbėti, kad jaustum bendravimo laimę.

„Esamu atveju mus jungia dėmesys gyvu žmogumi, o tuos, kuriuos jungia futbolas, tiesiog turi jie rinktis kitoje vietoje". Kada savo laiku „Dialogo" klubas aiškino miesto vykdomajame komitete savo įkūrimo esmę, jiems nurodė... psichinę ligoninę. Kam sveikiems psichologija? Klubas šiandieną — tai prieinama praktinių žinių apie žmogų mokykla.

Kokį turtingą žodyną jausmingų reikšmių randame mes senoje literatūroje. Šiandieną ne kiekvienas ir supranta tikrąją kai kurių žodžių prasmę Tiutčevo eilėraščiuose, Turgenevo prozoje. Palaipsnis programos perdavimas, kurioje kažkada buvo emocionalios frazės, tampa vis labiau ramesnėmis. Vis dažniau sutinkame žmones, perdūodančius mums tik žodžius, nelabai jų suprastus, ir visiškai nepergyventus.

Klube yra metodika, kaip „klausyti" kito žmogaus psichoenergetiko būseną, kaip suprasti žmogaus asmenybę, jo tipą. Kaip suprasti sielos būsenos lygsvaros, vidaus disharmonijos priežastį — kokybinės struktūros metodas.

Psichologijos žinojimas padėda ne tik pačiam suprasti pasaulį visu pilnumu emocinių pergyvenimų, bet ir jausti harmoniją kituose žmonėse. Kaip pasakė Jonas, jie stengiasi ne tos būklės, kada tu įlipi į troleibusą, visi rėkia — tu ramus, o to, kada tu įlipi — visi nusiramina. Pasirodo, galima save išanalizuoti ir suprasti, kodėl tu aplinkinius erzini, kodėl šis žmogus pastoviai ant tavęs šaukia. Pasirodo galima išmokti būti tokiu, su kuo aplinkiniams ramu ir gerai, prie ko žmonės artėja. Tai neįtikėtina, tačiau tai patikrinta Vilniaus „Dialogo" klube.

Čia viskas prasidėjo nuo upelio, taip išraiškiai pasakė Liudmila. Čia buvo magnetinis centras, aplink kurį viskas pradėjo suktis.

Nelengva įsivaizduoti, kad ir pas mus yra nuomonė, kad reikalingas toks klubas. Sprendžiant iš nedaugelio klausytojų pasisakymų, klubas jau iš pat pradžių turi tendenciją transformuotis į socialinių-ekonominių gyvenvietės problemų svarstymą. Negavęs vidinio turinio, jis stengiasi tapti niekuo. Žinoma, priežastimi to yra specifiškumas ir kai kurios situacijos žiaurumas, kurioje patekę mūsų žmonės. Tačiau negaliu sutikti su tuo, kad Sniečkuje dar nelaikas įkurti Žmogaus klubą, gal būt, jis padės išvengti bent vienos psichinės traumos. Koks bus klubas — žmogaus ar susidariusių situacijų sprendimo — priklausys nuo to, kokie žmonės sudarys jo branduolį. Ir nuo to, koks klubas mums šiandien reikalingesnis. Rytoj — pirmasis Sniečkaus klubo „Dialogas" posėdis. Rytoj, ir kiekvieną ketvirtadienį — 19.30 val.

T. Višneveckaja.

✦ Buvusio ŠET cecho darbuotojo Jeiremovo Jevgenijaus Ivanovičiaus žmona ir giminės dėkoja visiems Ignalinos atominės elektrinės ir Vakarų statybos valdybos darbuotojams, išreiškusiems užuojautą ir padėjusiems palydėti į paskutinę kelionę mirusį.

NEGATYVŪS FAKTAI

✦ Praėjusį mėnesį keturi Ignalinos AE darbuotojai sulaikyti neblaiviame stovyje. Medblaivykloje pabuvojo: V. Čaikovskis, KŪS stogdengys; A. Postoliukas, TSKP narys, KŪS santechnikas; E. Laščenkovas, ATŪ vairuotojas. Nepilnametis O. Dorošinas, KŪS apdailininkas, milicijos atiduotas tėvams, jiems pasirašius.

Keturi žmonės kadrų skyriuje atžymėti kaip pravaikštininkai. Šaltkalvis KŪS V. Liachovskis neišėjo į darbą dvi dienas. Po vieną dieną neatvyko į darbą ATŪ šaltkalviai A. Černyšovas ir M. Černyšovas. Vaikų darželio-lopšelio Nr. 2 auklė O. Fedosienė atleista ryšium su neišėjimu į darbą nuo 1988 m. lapkričio 2 d.

✦ Milicija pranešė: sausyje Sniečkaus gyvenvietėje įvykdyti penki nusikaltimai: keturios asmeninio turto vagystės, iš jų trys išaiškintos, ir vienas chuliganizmo faktas.

KSNG srityje iškelta baudžiamoji byla medicininės sanitarinės dalies sandėlio vedėjai ryšium su stambia vagyste administraciniai nubaustos dvi piliečės: už spekuliavimą kramtomąja guma ir už tarnybinę apgaulę.

Nubaustas 100 rub. bauda M. ir ATV darbuotojas I. Soldatkinas už įsigijimą narkotinių medžiagų.

Redakcijos adresas: 234760, Lietuvos TSR Ignalinos rajonas, Sniečkus, Ignalinos atominė elektrinė tel.: 29157, 31714. Laikraštis leidžiamas lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilioji spauda. Formatas A-3. Apimtis — 0,25 spaudos lanko. Tiražas 200. Užsakymo Nr. 39. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvės Švenčionių filialas: Švenčionys, Vilniaus 36/1. Telefonas 51214. Indeksas 67238.

Redaktorė O. BERIOZA